

מרכז תורה תפילה וחסד

זכרון משה

ע"ש ולע"נ ר' משה לסרי זצ"ל

מרכז מסחרי רחוב שאולזון 51

זמנים שבת קודש פרשת תשפ"ד **בהר** גיליון 023

דברי התורה לעילוי נשמת החיילים שנפלו
ולעילוי נשמת אלתר צבי אריה בן חיים יאכנעס
ולעילוי נשמת הרב יוסף בן הרב שמשון פרלמן
ולרפואת הפצועים

הדלקת נרות ירושלים 19:00   צאת השבת 20:17

זמני תפילה שבת קודש

13:30	ערש"ק מנחה א' –
17:54	מנחה ב' –
18:09	קבלת שבת מוקדמת
19:25	מנחה ג' –
19:40	קבלת שבת בשקיעה
מעריב מיד אחרי קבלת שבת	
5:24	שחרית עם הנץ מתחיל שוקן עד
8:35	שחרית מנין שני שוקן עד 8:55
13:11	מנחה אי –
18:40	מנחה בי –
19:05	מנחה ג' –
20:17	מעריב מוצאי שבת –
20:41	מעריב של רבינו תם –

מרכז תורה תפילה וחסד

זכרון משה

ע"ש ולע"נ ר' משה לסרי זצ"ל

מרכז מסחרי רחוב שאולזון 51

הרב רועיאל שונברון

פרשת בהר פרק כ"ה פסוק א'

וידבר ד' אל משה בהר סיני לאמר

הבעל הטורים מסביר שהסיבה לכך שהתורה שמה את פרשת המקלל ליד הפסוק שמתחיל את פרשת השבוע שד' דיבר אל משה "בהר סיני", היא ללמד שלמרות שבזמן שבני ישראל שמעו את האיסור לומר את שם ד' לשווא כל העולם רעד, גם המקלל שמע את זה ולא נזהר ועבר על החטא.

אם ננתח את פירוש הבעל הטורים הזה, נוכל לשאול את השאלה הבאה. אנחנו יודעים שהיו ניסים רבים שאירעו בזמן מתן תורה, איך המקלל יכול היה לראות את אותם ניסים ועדיין לעבור על האיסור הזה? למה זה דווקא כאן, איפה שהעולם רעד יש טענה מיוחדת עליו על כך שהוא משתמש בשם ד' לשווא?

התשובה יכולה להיות שאדם בחיים צריך להתמקד במה שקורה סביבו, וכשמשהו שונה זה צריך להשפיע יותר על האופן שבו הוא מוביל את החיים שלו. ודאי שהניסים שחלו במתן תורה היו צריכה לגרום לבני ישראל להעריך את התורה באופן כללי, אולם, הניסים הללו היו לתורה באופן כללי, וקשה להתמקד בכל היבט והיבט של התורה בבת אחת. אולם לגבי איסור אמירת שם ד' לשווא, היה נס שלא התרחש בשום מקום אחר והיה צריך לגרום לאיסור המסוים הזה להיות טבוע בליבם ובמוחם של בני ישראל. לגבי המקלל זה לא קרה וזה גרם שהיה עליו טענה גדולה יותר על כך שהוא עבר האיסור הזה.

זה חשוב גם לנו שאנחנו חיים בזמנים מדהימים ויש לנו את האחריות לראות את יד ד' באירועים היומיומיים, וזה צריך להשפיע על עבודת ד' שלנו לטובה. זה נכון במונחים כלליים, אבל זה אפילו יותר נכון כאשר אנו רואים ניסים הקשורים לתחום מסוים בתורה. למשל, אנחנו ראינו בשמחת תורה את כוחה של השבת, אבל יש עוד הרבה תחומים שאפשר לראות אם נתמקד בסיפורים שאנו שומעים מדי יום. אנחנו צריכים להיות מודעים לתחומים אלה ספציפית ולעבוד על עצמינו כדי לגדול בתחומים האלה וגם בעבודת ד' הכללית שלנו. אם אנחנו רואים מה קורה סביבנו ולא מושפעים מזה אנחנו מפסידים הזדמנות גדולה לגדול בעבודת ד' שלנו.

מרכז תורה תפילה וחסד

זכרון משה

ע"ש ולע"נ ר' משה לסרי זצ"ל

מרכז מסחרי רחוב שאולזון 51

RAV ROYALE SCHONBRUN

פרשת בהר פרק כ"ה פסוק א'

וידבר ד' אל משה בהר סיני לאמר

The Ba'al Haturim explains the reason the Torah put the parsha of the מקלל next to the pasuk that starts this week's parsha where Hashem spoke to Moshe on Har Sinai is to teach us that even though bnei Yisroel heard the prohibition to say Hashem's name in vain and the whole world shook, the מקלל heard it as well, but wasn't careful which led to a sin.

If we analyze this Ba'al Haturim we can ask the following question. We know that there were many miracles that occurred when we received the Torah. Why wasn't it enough of a reason to just say that after seeing those miracles, how could he sin by using Hashem's name in vain? Why is it that specifically here where the world trembled that now there's an issue with that the fact that he used Hashem's name in vain?

The answer can be that a person needs to focus on what is going on around him and when something is different, it needs to have a greater impact on how he leads his life. Certainly, the miracles that occurred during the giving of the Torah were supposed to cause bnei Yisroel to appreciate the Torah because these were miracles that never took place before. However, those miracles were for the Torah in general and it is difficult to focus on every aspect of the Torah all at once. However, regarding the prohibition of saying Hashem's name in vain, there was a miracle that did not occur anywhere else and that needed to cause this particular prohibition to be ingrained in the hearts and minds of bnei Yisroel. By the מקלל, this did not happen and that's why it was a bigger issue that he transgressed this sin.

This is important for us as well. We are living in incredible times and we have the responsibility to see the hand of Hashem in the daily events and that needs to impact our service of Hashem for the good. This is true in general terms. However, this is also true when we see miracles that relate to a specific area of the Torah. For example, we saw on Simchas Torah the power of Shabbos, but there are many more areas as well that we will see if we focus on the stories that we hear daily. We need to be cognizant of those areas specifically and work on ourselves to grow in those areas as well as our general service of Hashem. If we see what is happening around us and are not impacted by it in the least, we are losing out on a great opportunity where the Torah tells us we should grow.

מרכז תורה תפילה וחסד

זכרון משה

ע"ש ולע"נ ר' משה לסרי זצ"ל

מרכז מסחרי רחוב שאולזון 51

הרב רועיאל שונברון

פרשת בהר פרק כ"ה פסוק ט'

והעברת שופר תרועה בחדש השביעי

הפסוק מספר לנו שבשנת היובל תוקעים בשופר בכל הארץ. הספורנו מסביר שהסיבה שאנחנו תוקעים בשופר היא שמחה על החופש של העבדים, והחזרת השדות שנמכרו לבעליהם המקוריים.

אם ננתח את הספורנו הזה נוכל לשאול את השאלה הבאה. אני יכול להבין שאנשים שקיבלו את אדמתם בחזרה או ששחררו משעבוד יהיו מאושרים, אבל הם כנראה היו מיעוט קטן מבני ישראל, למה לתקוע השופר כאילו זו שמחה גדולה בבני ישראל כשהיא אפילו לא חלה על רוב העם? יתר על כן, בהחלט הייתה שמחה עבור האנשים שקיבלו את ארצם בחזרה ולמען העבדים שקיבלו את חירותם, אבל זה לא היה זמן של שמחה עבור אלה שנאלצו להחזיר את האדמות שהם קנו וגם לא עבור בעלי העבדים, אז למה אנחנו כן עושים תצוגה פומבית של שמחה ואושר?

התשובה יכולה להיות שאנחנו לא מבינים עד כמה גדולה הדרישה לשמוח בשביל יהודי אחר. כדי לענות על השאלה הראשונה, גם אם אלה שמכרו את אדמתם היו מיעוט התורה מלמדת אותנו כיצד עלינו להרגיש את השמחה של האדם אחר, והיום הזה הוא באמת חג לאומי. לגבי השאלה השנייה שהיא עבור חצי האומה, לאלה שצריכים להחזיר את אדמתם זה היה יום עצוב. התורה מלמדת אותנו נקודת מבט, מה יותר גרוע, להצטרך למכור את אדמת אבותיך או לאבד את האדמה שקנית לזמן מוגבל? ברור שזה יותר גרוע למישהו שנאלץ למכור את אדמת אבותיו, ולכן גם מי שמחזיר את האדמה יכול וצריך להרגיש שמחה עבור אלה שמקבלים את אדמתם בחזרה.

זה חשוב גם בחינוך. אנחנו תמיד צריכים להרגיש את השמחה ולא רק את סבל של כל יהודי. אפילו במקרים מסוימים שבהם אנחנו מרגישים שאם הם מרוויחים, אני אפסיד, אם נשים את הדברים בפרספקטיבה, נוכל להיות שמחים בשמחתו של כל יהודי.

מרכז תורה תפילה וחסד

זכרון משה

ע"ש ולע"נ ר' משה לסרי זצ"ל

מרכז מסחרי רחוב שאולזון 51

RAV ROYALE SCHONBRUNפרשת בהר פרק כ"ה פסוק ט'
והעברת שופר תרועה בחדש השביעי

The pasuk tells us that in the year of Yovel, we blow the shofar throughout the land. The Sforno explains that the reason we blow the shofar is because of the joy of the freedom of the slaves and the returning of the fields that were sold to their original owners.

We can understand that the people who got their land back or who were freed from servitude would be happy, but they were probably a small minority of the members of bnei Yisroel. If so, why would we blow the shofar as if this was a great joy for bnei Yisroel when it did not even apply to the majority of the people? Furthermore, there was certainly a joy for the people who got their land back and for the slaves who got their freedom, but it was not a time of joy for those who had to give back the lands that they bought. It also wasn't a happy time for the slave owners who now lost their slaves. If so, then why are we making a public display of happiness?

The answer can be that we misunderstand how great the requirement is to be happy for another Jew. To answer the first question, even if the people that had sold their land were the minority, the Torah is teaching us that we need to feel the joy of another other person to the degree that it really is a national holiday. Regarding the second question, even though many people had to give back their land or free their slaves, the Torah is teaching us a perspective. What is worse, to not have your ancestral land or to lose land that for all intents and purposes you rented? It is clear that it is worse to sell your ancestral land, and therefore even those people returning the land can and should feel joy for the people that are getting their land back.

This is important in our lives as well. We always need to feel the joy, and not only the suffering of every Jew. Even in certain cases where we feel if they benefit, I will lose out, if we put things in perspective, we can be happy for the joy of every Jew.

מרכז תורה תפילה וחסד

זכרון משה

ע"ש ולע"נ ר' משה לסרי זצ"ל

מרכז מסחרי רחוב שאולזון 51

הרב רועיאל שונברון

פרשת בהר פרק כ"ה פסוק ל"ו

אל תקח מאיתו נשך

הכלי יקר מסביר שהסיבה לכך שהתורה אסרה לקחת ריבית על הלוואה היא בשל העובדה שזה גורם לאדם לאבד את אמונתו בד', מפני שהוא מרגיש שיש לו הבטחה שהוא לא מפסיד את הקרן שלו. והרבית גם מובטחת, שלא כמו עסקאות אחרות שבהן התוצאות מוטלות בספק והוא צריך לסמוך כל הזמן על ד'.

אם ננתח את הכלי יקר הזה נוכל לשאול את השאלה הבאה. אם הסיבה היא רק מפני שאדם לא יאבד את אמונתו בד', למה דווקא זה גורם אדם לאבד את האמונה בד'? הרי מותר ללכת לרופאים למרות שברוב המקרים התרופה תרפא אותנו. לא נראה שזו בעיה שתגרום לאדם לאבד את אמונתו ולהיאסר.

התשובה יכולה להיות שהתחום בחיינו שיש לו הכי הרבה השפעה על המחשבה שעשיתי את זה בעצמי, זו הפרנסה שלנו. זה משהו שאנחנו חיים איתו כל הזמן. ככל שהאדם ממעיט את מעורבותו של ד' בפרנסתו, כך גדל הסיכוי שהוא יאבד את אמונתו גם בתחומים אחרים.

זה שיעור חשוב מאוד עבורנו. בעידן של היום רוב האנשים מקבלים משכורת חודשית מהמעסיק שלהם והם אף פעם לא באמת חושבים על ד'. זה יכול בקלות לגרום לנו לאבד חלק מהאמונה הכללית שלנו בד', מה שעלול להזיק לנו מאוד בעבודת ד' שלנו. לכן חשוב מאוד שנזכיר לעצמנו כל הזמן שהעובדה שיש לנו עבודה, ושנחנו יכולים לשלם את החשבונות שלנו היא כל הזמן חסד גדול מד'.

מרכז תורה תפילה וחסד

ז כ ר ו ן מ ש ה

ע"ש ולע"נ ר' משה לסרי זצ"ל

מרכז מסחרי רחוב שאולזון 51

RAV ROYALE SCHONBRUN

פרשת בהר פרק כ"ה פסוק ל"ו
אל תקח מאיתו נשך

The Kli Yakar explains the reason the Torah prohibited the taking of interest on a loan is due to the fact that taking interest will cause a person to lose his faith in Hashem because he feels that he has a security already in his hand. He'll feel that the profit is guaranteed unlike other business deals where the results are in doubt and he needs to constantly rely on Hashem.

If we analyze this Kli Yakar we can ask the following question. If the reason is just so that a person should not lose his faith in Hashem, then why would this specifically cause a person to lose faith? It is permissible to use doctors even though in most cases the medicine will cure us. That does not seem to be a problem of causing a person to lose his faith. If so, then why does taking interest cause a person to lose faith to the degree that the Torah said it's prohibited?

The answer could be that the area in our life that has the most impact on the thought that "*I did it myself*" is our livelihood. This is something we live with constantly and the more a person "minimizes" the involvement of Hashem in his livelihood, the more likely he will lose his faith in other areas as well.

This is a very important lesson for us. In today's day and age, most people get a monthly salary from their employer and they never really think about Hashem. This can easily cause us to lose some of our overall faith in Hashem which can be tremendously detrimental to our overall service to Hashem. It is therefore very important that we constantly remind ourselves that the fact that we have a job and can pay our bills is constantly a chessed from Hashem.

הכשרות ביתר
נאכ"ד ביתר
הגדה"א ויום שלישי"א
תשפ"א

052-5658566

התמונות להמחשה בלבד